

que lictis cansa, usitati cultus ornamenta ab-
ijciunt. Patrem ipsum populares miserabilem nun-
cupant, quod ipsa etiam effigies miserationem
sibi conciliat. In his ergo Apollinis nec me-
moria.

20 Alexander Magnus ann. 7. regni, &
27. ætatis, ante Indicam profectioem, à
Macedonibus sollicitat adorari non ut Rex,
sed ut Deus, more Persarum. Callistenes,
de Reb. Alexandr. Salian. & Briet. ann. V. C.
427. referunt cum novo habitu delecto, se
voluisse à Macedonibus adorari, ut solem-
ne Persis erat. Latè exponit Curtius lib. 8.
cap. 5. Unde tota Callisthenis calamitas, &
mors, inmodò nex; uti dicemus 13. Decem-
br.

Alexander
suam si-
bi divini-
tatem ar-
rogat.

Quidam Siculus nomine Cleon, & in-
genij & nationis vitio adulator, Alexandro
cælum aperuit, quod vel Olympias risit,
vel postquam audivit, vel audisse finxit ab
Ammonè salutari tanquam Deus, expo-
nendo matrem iræ Junonis. Ante expedi-
tionem Indicam, in qua scutis militum ar-
gentas laminas, equis frenos aureos ad-
didit, exornando loricas alias auro, alias
argento. Jamque omnibus preparatis (infit Cur-
tius, d.) quod olim pravà mente conceperat,
tunc esse maturum; quoniam modo cælestes hono-
res usurparet, cepit agitare. Jovis Filium non
dici tantum se, sed etiam credi volebat; tan-
quam perinde animis imperare posset ac linguis.

Itaque more Persarum Macedonas venerabundos
ipsum salutare, prosterentes humi corpora. Non
debet talia concupiscenti perniciofa adulatio, per-
petuum malum Regum: . Igitur festo die om-
ni opulenti convivium exornari jubet: cui non
Macedones modo & Græci Principes, sed etiam
nobiles Persæ adhiberentur: cum quibus cum dis-
cubisset Rex, passim epularis convivio egre-
ditur. Egredius est, sed industrià, ut post
aulicæ staret, quia sciebat vel condixerat
Cleonem coram Macedonum primatibus,
& Callisthene, de divinitate ejus futurum
sermonem; in quo Cleon asserturus, &
Callisthenes iturus inficias, ut fecit, dicens
Cleon: Hominem consequitur aliquando, nun-
quam comitatur divinitas. Facilius est, impe-
rium dare, quam cælum. Alexandrum audien-
tem pupugerunt sententiæ, & convivium
repetit. Quem venerantibus Persis, uni ex
illis mento terram verrenti, per ludibrium
coram Rege dixit Polypercon, qui nobi-
liorem præ Alexandro locum in triclinio
habebat: Vehementius terram quate, ut pre-
tiosior & gratior adoratio fiat. Egrè tulit
Alexander: commotaque bile, detra-
ctum è lecto præcipitavit in pavimentum,
dicens: Idem modò invite facis, quod in alio

Dementia.

pauid ante ridebit. Tunc convivium solvit,
& custodia Polyperconta tradidit, sed post
ignovit.
21 Hic etiam dies celebris inter Ægy-
ptios, quippe ex illo adventus Ibdum in
totius regni purgationem. Photius in Bi-
blioth. Ex Nili inundatione ac Solis calo-
re, omne reptilium genus, plerumque ve-
neratorum, nascitur putredine aggesta, ex
quibus Ægyptiorum gravis perniciès, ita
ut inter alpides securi sint, & à reptili-
bus nimis vexentur. Hujus beneficijs ab in-
numeris malis, quibus Ægyptia tellus continet,
cum à veneratorum animalium multitudine, tum
à crocodilorum sevitia infestata, liberabatur. Kir-
ch. Obelisc. Pamph. 4. Hierogrammat. 14. &
Tom. 1. Oedip. Syntagma. 1. cap. 3. De ad-
ventu Ibdum in Ægyptum dubitat Ælia-
nus, quoniam Ibides facit indigenas. Ibis
(ait lib. 2. Animal. Histor. cap. 38.) extra
Ægyptum nunquam progreditur. Si quis vi ac
impetu eam ab Ægypto exportet, illa quidem
ex insidiatoribus ultionem capit, vel mortem sibi
fame consciscens, raptoribus studium in se ex-
portanda extra Ægyptum vanum esse ostendit.
Anguium volucrum catervas pestilentes ex Arabia
intra Ægyptios fines & ingredi prohibent, &
pro terra sibi amica propugnant.

Adventus
Ibdum in
Ægyptum.

Hæmæ com-
ditio.

Descriptio
illarum &
serpentium

Sub Ibdum
figura Mer-
curius.

22 Ecentrà Herodotus lib. 2. n. 21.

infit: Ex arctis montibus exporrigitur in va-
stam planitiem Ægyptia contiguam. Fertur ex
Arabia serpentes alatos inuente statim vere in
Ægyptum volare; sed eis ad ingressum planitici
excurrentes Ibides non permittere, sed ipsos inte-
rimere: ob id opus Ibdum magno in honore ab
Ægyptijs haberi Arabes dicunt. Ejus avis species
talis est. Nigra tota vehementer est cruribus gru-
nis, rostro maxima ex parte adunco: & hac
quidem species est nigrarum, que cum serpentibus
pugnant. At earum qua pedes humanis similes,
habent gracile caput ac totum collum; penna il-
larum candida. Serpentis porro figura, qualis
hydrarum: alas pennatas non gerit, sed gla-
bras, & alis vespertilionis valde similes. Æ-
lian. d. subdit: Alia verò Ibes, ex Æthio-
pia Nili alluvionibus serpentes Ægyptum appe-
rentes, conspiciunt, eorum conatibus obviam eun-
tes: qua causa prohibet Ægyptios ex accessu
serpentium non perire. Unde Juvenal. Satyr.
15. v. 3. accinit: Saturam serpentibus Ibdum.
& Plin. 10. cap. 28. Invocant & Ægyp-
tij Ibes suas contra serpentium adventum. Adi
Pier. Valer. lib. 17. à cap. 20. Cicer. 1.
de Natur. Deor. & Majol. tom. 2. Col-
loq. 6. Mercurium sub Ibdum figura ab
Ægyptijs adoratum refert Kirch. d. In No-
mo, seu præfectura Alexandria (infit) Mer-
cu-

curium cultum legimus, cujus simulacrum erat sub
forma Ibdis, pedibus divaricatis rostroque inde eis-
dem transversim inserto, reliquo verò corpore figuram
cordis exhibente, qui Agathodæmon vocabatur. Hinc
Ibis in medio serpentium, eò quoddam crepitaculo primò
terreat, territos ab invicem separet, ac in fugam
convertat, simulque devoret. Idem ibid. Syn-
tagm. 2. cap. 8.

DIES XIII. MARTIJ.

III. Id. 1 G Rad. 23. Solis in Piscibus: in quo
oriuntur Aquarius & Orion. Albu-
mas. & Grannuyf. lib. 8. cap. 21. Arbitror lo-
quide Aquarij Regia stella, cujus meminit
Germanicus Cæsar d. n. 34.

E quibus una magis sub cauda flamma relucet.
Adi Hygin. Poetic. Astr. n. 30. Influxus desig-
nat Pont. 4. Uran.

Ruit exitum ad spectacula cælum,
Assensuque Deum vario fremitu assonus ætheris;
Qua regale nitet villis radiantibus ostrum,
Nascenti evenient, ubi Delia culmine summo,
Aut cælo exoriente suo astipulabitur ore.

Orion. De Orione plura diximus, & ex professo sito
loc. Itag. April. à n. 8. Jun. à n. 10. Octobr. à
n. 2. Confulesis Palæph. de Fabul. 1. n. 5.
Hygin. de Sign. cælest. num. 33. & Germ.
Cæsar. qui num. 28. accinit:

Tela caput magnisque humeris sic balteus
ardet,

Sic vagina ensis, pernici sic poplite fulget.
Piscis Borealis desinit oriri. Columel. Vid. d.
3. Argo navis emergit vesperè, & in Leo-
nis cauda hyemat dies. Ptol. Arbitror ex Re-
gia hujus Signi: vid. 24. Januar. num. 1.
Bootes Arcturi custos vesperè oritur. Junctin.
K. A. Femina in navi. Sphær. Arabic. Ri-
denda est sententià neoterici, asserentis
hunc diem esse quartum jejunijs Hebræorum
in Ramesse; ut ad Phasæ prepararentur, an-
te egressum ab Ægypto. Ex Epiphano, de-
cerptis asserit; sed Epiphanius haud dicit
in Ramesse, quia ibi non collecti usque in
vesperam exiit. In terra ergo promissa so-
lemne fuit illis jejunare quinque diebus an-
te Pascha ob memoriam beneficij liberta-
tis. Unde à die segregationis agni, qui fu-
tura victima, usque ad esum, jejunium vo-
luntarium fiebat à multis, non ab omnibus.
Hoc tantum ab Epiphano, quem sequitur
Perer. Exod. 12. 2.

2 In Israël hoc die anno 2. ab exitu,
seditio Core (confobrini Moylis & Aaronis)
ac aliorum ob sacerdotium collatum Aaro-
ni. Numer. 16. à v. 1. Hac Cores (ait Josephi.
Tom. 1. Ephem.

4. Antiq. cap. 2.) videri volens Reipublica curam ha-
bere: reverà hoc tantum agens, ut concitato populo,
pontificatum invaderet. Haye in Chronic. Sacr. cap.
19. signat rebellionem in Cæelata, 19. Man-
sion. filiorum Israël, ann. 4. ab exitu Ægypti.
Adrichom. in Pharan, n. 100. in Thare, Mans.
24. Verum si propter Aaronis consecratio-
nem orta seditio; non anno 4. sed 2. quo
Aaron sacerdotij primitias iniit, commota
procella. Suffragatur Alap. in Numer. loc. cit.
Quid est deblateratione, dicemus postridiè,
n. 10. refertque Joseph. d. cap. 3. Nonnulli
Rabbinorum, uti Aben-Ezra, & Aben-Me-
lech, asserunt visa tartara ore patulo à po-
pulo universo, quo plerique fugerunt taber-
nacula propria, in Tabernaculum federis;
quin paverent, qui ambiebant pontifica-
tum, à livore præoccupatis sensu & sensibus;
at hoc visum & factum die sequenti.

3 Anno 40. ab exitu post Mariæ mor-
tem, misit de Cades 33. Mans. filiorum Is-
raël, Dux populi Moyfes nuncios ad Re-
gem Edom, ut permetteret Israëlitas per
Idumæam transire in terra Chanaan: qui
sibi cavens, igitur ex transitu Maris Rubri
Principes Edom conturbati sunt; abnu-
it transiitum. Tunc divertit ab eo Israël, quòd
propter merita Isaac Esau ac ejus filijs Do-
minus promiserat Idumæam. Numer. 20. à
14. Adrich. in Chronic. & Briet. Ann. 2583.
Ab hinc anno 185. Gedeon destinatus à
Deo ad libertatem Israël de Madianitide
servitute, post ostensionem duplicis miracu-
li, congregat triginta duo millia pugnato-
rum ad fontem Harad, ad radices montium
Gelboë, ut notat Adrich. in Isachar. n. 10.
ut posset hostes invadere. Reversi sunt inde
præ formidine viginti duo millia, & ex illis
qui remanserant, eliguntur à Domino dun-
taxat 300. milites. Judic. 7. à 11. Adrich. d.
& Joseph. 5. Antiq. cap. 8. Reliqua, postri-
diè n. 11. & 16. n. 3-17. n. 3.

4 Post victoriam Gedeonis, computu
Turselini & Briet. ann. 560. illustrisima ho-
die concessa à Deo Josaphat de Moabitis
Ammonitis & Idumæis in Engaddi ad Mare
mortuum, quò castra locarunt. Josaphat
imparatus, tanto milite percussus, indicto
jejunio, auxilium divinum implorat in tem-
plo, secumque in pugnam ducit Sacerdotes
& Levitas, confortatus verbis Jazielis pro-
phetæ: igitur in Valle Benedictionis canen-
tibus, insidiæ hostium in socios inversæ sunt,
& mutuà se cæde trucidant; ita ut Josaphat
haud veniret in pugnam, sed in prædam,
confecto bello non armis, sed hymnis. Reucl.
ex 2. Paralip. 20. à 1. & Adrich. in Chronic.

LII 2 Ans

Legatio ad
Regem
Edom.

Gedeon
congregat
exercitum
ad fontem
Arad.

Victoria Jo-
saphat non
armis, sed
hymnis.